

Sygn. akt III RC 194/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

Przewodniczący: SSR Monika Wrona - Zawada

Protokolant: Justyna Misztal

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2015r. w Jędrzejowie

na rozprawie

sprawy z powództwa T. W.

przeciwko P. W.

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa alimenty zasądzone wyrokiem Sądu Rejonowego w Pińczowie z dnia 19 listopada 2012 roku w sprawie sygn. akt III RC 139/12 od P. W. na rzecz T. W. z kwoty po 350 (trzysta pięćdziesiąt) złotych miesięcznie do kwoty po 450 (czteryście pięćdziesiąt) złotych miesięcznie, płatne do dnia 15- go każdego miesiąca, poczynając od dnia 25 sierpnia 2015 roku z każdorazowymi odsetkami ustawowymi w przypadku uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. odstępuje od obciążania T. W. kosztami sądowymi od oddalonej części powództwa;

IV. nakazuje pobrać od P. W. na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Jędrzejowie) kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem kosztów sądowych i 6 (sześć) złotych za klauzulę wykonalności, a w pozostałym zakresie znosi pomiędzy stronami koszty procesu;

V. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 194/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25 lipca 2015 r. powód – T. W. reprezentowany przez matkę P. K. wniósł o podwyższenie alimentów od pozwanego P. W. zasądzonych ugodą przez Sąd Rejonowy w Pińczowie z dnia 28.04.2010 r. w sprawie III RC 34/10 z kwoty po 350 zł miesięcznie do kwoty po 650 zł miesięcznie oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu wskazane zostało, iż od czasu ustalenia alimentów sytuacja materialna i potrzeby małoletniego powoda znacznie się zwiększyły, zważywszy na fakt, iż w bieżącym roku szkolnym rozpocznie naukę. W szczególności wskazano, że w kwietniu 2014 r. przedstawicielka ustawowa wraz z małoletnim powodem oraz konkubentem zamieszkała w Wielkiej Brytanii w N.. Powód w tym roku rozpocznie naukę, jako uczeń I klasy szkoły podstawowej, z czym wiązać się koszty zakupu mundurku i odzieży szkolnej (ok. 20 funtów (...)). Na edukację syna i wydatki szkolne matka będzie musiała przeznaczyć jednorazowo ok. 100 funtów, a w miesiącu będą to koszty ok. 30 funtów przeznaczone na zajęcia i bieżące potrzeby szkolne. Powyższe kwoty, jak również zwykłe koszty utrzymania małoletniego powoda tj. ubrania, wyżywienia,

wypoczynku, koszty podróży do Polski, środki higieny, leczenia znacznie przewyższają możliwości finansowe matki. W szczególności w ostatnim roku uległy zwiększeniu koszty leczenia syna. Za wizyty stomatologiczne oraz u laryngologa P. K. w samym miesiącu sierpniu wydała ok. 800 zł, przy czym poniosła również wysokie koszty leczenia dziecka w kwietniu 2015 r., będąc w tym czasie w kraju. Ojciec dziecka za wyjątkiem wpłaconej kwoty 100 zł, po uprzednim przedstawieniu rachunku za zabieg chirurgiczny, nie pokrył żadnych kosztów leczenia i lekarstw. Ponadto matka pokrywa w całości wszelkie koszty związane z podróżą syna do Polski, natomiast pozwany w żaden sposób nie partycypuje w tych wydatkach. Oprócz biletów samolotowych są to koszty dojazdu do lotniska, które odpowiednio wynoszą ok. 90 funtów oraz 100 zł. Dalej wskazano, że niezbędnym kosztem utrzymania małoletniego powoda jest również wynagrodzenie

z tytułu sprawowanej opieki nad synem przez opiekunkę. Obecnie P. K. pracuje dorywczo w systemie zmianowym. Wobec powyższego po ukończeniu zajęć lekcyjnych, po godzinie 15 – tej syn musi mieć zapewnioną opiekę, jeżeli matka i jej partner są w tym czasie w pracy. W skali miesiąca są to koszty ok. 100 funtów. Miesięczne zarobki otrzymywane przez P. K. to kwota ok. 500 funtów. Koszty utrzymania mieszkania to ok. 750 funtów miesięcznie, na którą to kwotę składa się czynsz najmu ok. 550 funtów, opłata za wodę ok. 45 funtów, podatek 128 funtów opłacany rocznie oraz energia elektryczna ok. 150 funtów. Matka małoletniego partycypuje ww. kosztach. W związku z tym, że P. K. ponosi osobiste starania o wychowanie i utrzymanie syna, udział pozwanego w kosztach utrzymania syna obliczyła na kwotę 650 zł. Kwota ta jest niezbędna dla zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb życiowych powoda. Natomiast możliwości zarobkowe pozwanego P. W. pozwalają na uiszczanie przez niego alimentów w żądanej wysokości (pozew k. 1-4).

W pisemnej odpowiedzi na pozew z dnia 22 listopada 2015 r. P. W. wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu wskazał, że nie jest w stanie ponosić kosztów związanych z utrzymaniem powoda w kwocie wskazanej w pozwie – 650 zł miesięcznie, ponieważ sam znajduje się w bardzo ciężkiej sytuacji materialnej. Pozwany wskazał, że jest zatrudniony jako kierowca samochodu technologicznego, jednak umowa kończy mu się w czerwcu 2016 r. i nie ma pewności, czy zostanie przedłużona, ponieważ boryka się z problemami zdrowotnymi a rodzaj wykonywanej pracy przyczynia się w sposób negatywny na jego zdrowie. Dalej pozwany wskazał, że pobiera wynagrodzenie w wysokości 1418 zł netto, z którego uiszcza alimenty 350 zł. Koszty dojazdu do pracy wynoszą ok. 500 zł miesięcznie. P. W. podał, że mieszka z rodzicami i partycypuje w kosztach utrzymania domu, miesięcznie w kwocie 250 zł. Bieżące koszty własnego utrzymania pozwany oszacował na kwotę ok. 300 zł miesięcznie. W szczególności pozwany zanegował, aby poza zasądzonymi alimentami w żaden sposób nie przyczyniał się do zaspokajania niezbędnych potrzeb syna. P. W. podał, że w czasie kiedy widuje się z synem przekazuje mu ubrania, zabawki, środki higieny oraz stara się zabierać syna do kina itp. Nadto jeżeli zdarzy się, że syn zachoruje oraz konieczna jest wizyta u lekarza specjalisty wysyła matce połowę potrzebnych na ten cel środków. Nie negując faktu, iż syn rozpocznie naukę z którą wiąże się określone wydatki, pozwany zanegował ich wysokość wskazaną w pozwie. Odnosząc się do kwestii ponoszenia przez matkę małoletniego kosztów związanych z kontaktami pozwany wskazał, że taki sposób został ustalony ugodą zawartą przez strony w dniu 29 stycznia 2014 r. Wtenczas to matka małoletniego zgodnie oświadczyła, iż umożliwi w trakcie swoich przyjazdów do Polski widzenia z synem. Świadoma była tego, że wiąże się to z kosztami. P. W. w szczególności podał, że nie może ponosić negatywnych konsekwencji finansowych związanych z migracją matki z synem do Wielkiej Brytanii zwłaszcza, że sposób w jaki odbywają się kontakty obecnie jest dla niego bardzo niekorzystny albowiem widuje się z synem tylko 3 razy w roku (odpowiedź na pozew k. 23-25).

Bezsporne pomiędzy stronami są następujące okoliczności sprawy:

Wyrokiem z dnia 19 listopada 2012 r. Sąd Rejonowy w Pińczowie w sprawie sygn. akt III RC 139/12 podwyższył alimenty zasądzone od P. W. na rzecz T. W. ustalone ugodą zawartą przez Sądem Rejonowym w Pińczowie z dnia 28 kwietnia 2010 r. w sprawie III RC 34/10 do kwoty po 350 zł miesięcznie.

dowód: odpis wyroku Sądu Rejonowego w Pińczowie z dnia 19.11.2012 r. k. 23 – akt związkowych sygn. akt III RC 139/12

Sąd ponadto ustalił następujący stan faktyczny:

T. W. ma 6 lat. Od kwietnia 2014 r. zamieszkuje wraz z matką P. K. w Anglii. Powód chodzi do I klasy szkoły państwowej. Nauka i podręczniki są bezpłatne. T. W. do szkoły chodzi w specjalnym mundurku. Matka powoda za bluzę z logo szkoły, koszule, spodnie i buty za cały rok zapłaciła ok. 30-40 funtów. W szkole organizowane są różne zabawy w których uczestniczy także powód. Do tej pory były dwie imprezy, każda kosztowała 10 funtów. Na zakup żywności i środków czystości dla powoda P. K. przeznacza ok. 300-400 funtów miesięcznie. Obecnie T. W. nie chodzi na żadne zajęcia dodatkowe. Dopiero od wiosny raz w tygodniu ma uczęszczać na piłkę nożną, co ma kosztować 3 funty za jedno zajęcia. T. W. jest zdrowym dzieckiem, nie pozostaje pod kontrolą żadnych specjalistów. W czasie wizyt w Polsce P. K. chodzi z synem do stomatologa i laryngologa na kontrole, ponieważ syn ma przerośnięty trzeci migdał. Za wizyty u stomatologa ostatnio zapłaciła 520 zł. W sierpniu 2015 r. małoletni miał zabieg chirurgiczny, który kosztował 200 zł. W połowie opłacili go rodzice powoda. Poza tym małoletni rozwija się prawidłowo. P. K. ma prawo do bezpłatnej opieki zdrowotnej, za leki także nie płaci.

dowód: odpis skrócony aktu urodzenia k. 6, zaświadczenie lekarskie k. 8, rachunek za zabieg chirurgiczny k. 8, zeznania P. K. k. 42v-43v

P. K. ma 28 lat, pracuje dorywczo w systemie zmianowym i zarabia 500 funtów miesięcznie. Mieszka razem z synem i konkubentem, który zarabia 1100 funtów. Wspólnie wynajmują dom. Miesięczne koszty związane z utrzymaniem mieszkania są następujące: czynsz 550 funtów, podatek lokalny 128 funtów, woda 50 funtów, prąd i gaz ok. 70 funtów, ubezpieczenie samochodu 67,65 funtów, Internet 40 funtów. P. K. korzysta z niani, kiedy narzeczony ma drugą zmianę a sama musi iść do pracy. Koszt z tym związany wynosi 100 funtów miesięcznie. P. K. partycypuje w kosztach utrzymania mieszkania. Opłaca media, podatek lokalny oraz nianię w łącznej kwocie 500 funtów. P. K. razem z partnerem korzysta ze świadczeń socjalnych. Na syna pobiera zasiłek tzw. child benefit w wysokości 20,50 funtów tygodniowo, zasiłek na dziecko tzw. child tax credit w wysokości 237,40 funtów co cztery tygodnie oraz working tax credit w wysokości 16,50 funtów tygodniowo. P. K. nie ma żadnego majątku ani oszczędności. Do Polski przyjeżdża trzy razy do roku z uwagi na uregulowane kontakty syna z ojcem. Ostatnio za przelot zapłaciła 1038 zł.

dowód: ulgi podatkowe oraz otrzymywane zasiłki k. 30-34, umowa najmu k. 46, rachunki za energię k. 48, rachunki za wodę k. 51, 53, informacja o podatku lokalnym k. 55-56, ubezpieczenie pojazdu k. 58-59, rachunek za buty zimowe k. 61-62, rachunek k. 65, zeznania P. K. k. 42v-43v

P. W. ma 30 lat. Pracuje w Kopalni (...) na stanowisku kierowcy samochodu technologicznego. Jego zarobki netto wynoszą 1418,18 zł miesięcznie (średnia za 3 miesiące). Pozwany dojeżdża do pracy, co kosztuje ok. 400-500 zł miesięcznie. P. W. mieszka z rodzicami, partycypuje w kosztach związanych z utrzymaniem domu, miesięcznie do rachunków dokłada się w kwocie 250 zł. Ponadto opłaca telefon 40 zł miesięcznie, Internet 60 zł miesięcznie, zakup żywności i środków czystości 300 zł. P. W. ma problemy z kolanami. Leczy się prywatnie, wizyta kosztuje 200 zł. W 2015 r. był na trzech wizytach w S.. Obecnie zażywa lek na odbudowę chrząstki stawowej, który kosztuje 60 zł. Pozwany nie ma żadnego majątku ani oszczędności. P. W. systematycznie płaci alimenty. Pozwany interesuje się stanem zdrowia syna, w czasie kontaktów stara się zagospodarować mu czas, zabiera min. do kina, na różne wycieczki, kupuje ubrania

i zabawki. W sierpniu 2015 r. zabrał syna do D. P., Jaskini R.. P. W. ma z synem stały kontakt telefoniczny i za pośrednictwem sky-pu.

dowód: umowa o pracę k. 26 zaświadczenie o zarobkach P. W. k. 27 i k. 29, karta informacyjno-wypisowa leczenia szpitalnego k. 28, zeznania P. W. k. 35v-37, 43v, potwierdzenie warunków zatrudnienia k. 45

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił przede wszystkim opierając się na zeznaniach przesłuchanych w charakterze stron P. K. oraz P. W., a częściowo w oparciu o dokumenty zaoferowane w toku procesu. Dowodem w sprawie były także akta związkowe Sądu Rejonowego w Pińczowie o sygn. III RC 139/12 i III RC 34/10.

W szczególności Sąd przyznał walor wiarygodności zeznaniom P. K. w zakresie w jakim przedstawiła ponoszone koszty utrzymania mieszkania, wysokość uzyskiwanych dochodów, otrzymywanych zasiłków oraz wysokość ponoszonych wydatków związanych z utrzymaniem syna i jego leczeniem. We wskazanym zakresie zeznania P. K. znajdują potwierdzenie w obiektywnych dowodach w postaci złożonych zaświadczeń przetłumaczonych na język polski przez biegłego tłumacza.

Sąd uznał za wiarygodne również zeznania pozwanego P. W. w części dotyczącej źródeł jego dochodów, warunków mieszkaniowych i wydatków związanych z utrzymaniem. Korespondują one bowiem z treścią dokumentów tj. zaświadczeniu o zarobkach, umowy o pracę czy warunków zatrudnienia. Opis stanu zdrowia pozwanego i ponoszone z tego tytułu wydatki pokrywały się z przedstawioną kartą informacyjno-wypisową leczenia szpitalnego.

Sąd ustalając stan faktyczny sprawy skorzystał również ze zgromadzonych w aktach sprawy dokumentów zaoferowanych przez strony w toku procesu. Ich prawdziwość i wiarygodność nie budziły wątpliwości Sądu, ani też nie zostały zakwestionowane przez strony. Dokumenty te potwierdziły także okoliczności, które zostały przedstawione przez P. K. i pozwanego P. W. w trakcie przesłuchania. Sąd pominął przy ustalaniu stanu faktycznego przedłożone przez P. K. wydruki z informacji tekstowych albowiem nie miały znaczenia przy ustaleniu stanu faktycznego.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest uzasadnione tylko w części.

Podstawą prawną roszczenia małoletniego T. W. wobec ojca jest art. 133 § 1 k.r.o., zgodnie z którym rodzice zobowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Nie ulega wątpliwości, iż małoletni, który tak T. W., nie posiada żadnego majątku, nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać, a zatem na obojgu rodzicach spoczywa obowiązek alimentacyjny wobec niego.

Obowiązek alimentacyjny obejmuje dostarczanie dziecku środków utrzymania, a w miarę potrzeby środków wychowania, które zagwarantują jego prawidłowy rozwój. Wysokość świadczeń jest wyznaczana z jednej strony usprawiedliwionymi potrzebami strony uprawnionej, z drugiej zaś aktualnymi możliwościami zarobkowymi zobowiązanego, z tym że obciążenie rodzica nie może przekraczać kwoty, której uiszczenie spowodowałoby popadnięcie zobowiązanego w niedostatek – art. 135 k.r.o.

Pamiętać przy tym trzeba, że orzekając o alimentach sąd bierze za podstawę rozstrzygnięcia potrzeby uprawnionego oraz zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego według stanu istniejącego w dacie orzekania (art. 316 § 1 k.p.c.), ale zasądza alimenty nie tylko wymagalne w dacie orzekania, lecz także na przyszłość. Obowiązek alimentowania z reguły utrzymuje się przez dłuższy czas. Towarzyszą temu nieodłącznie zmiany okoliczności, które kształtują zakres tych świadczeń. W przypadku małoletniego dziecka zakres jego usprawiedliwionych potrzeb będzie z reguły wzrastał wraz z wiekiem. Celem alimentów jest zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych uprawnionego. Należy przez to rozumieć dostarczenie środków materialnych koniecznych nie tylko do utrzymania, ale również do uzyskania niezbędnego wykształcenia i korzystania z dóbr kulturalnych. Niezbędne jest, zatem zabezpieczenie egzystencji w postaci środków przeznaczonych na utrzymanie i wykształcenie dziecka, a także stworzenie mu warunków umożliwiających zaspokojenie potrzeb wyższego rzędu, istotnych dla kształtowania jego osobowości i nawyków kulturalnych.

W tym miejscu na uwagę zasługuje postanowienie SN z dnia 1 czerwca 1965 roku, I CZ 135/64, w którym wyrażono pogląd, że różnica wieku dzieci spowodowana upływem czasu od daty (pierwotnego) postanowienia określającego wysokość renty alimentacyjnej, sama przez się uzasadnia wzrost potrzeb związany z uczęszczaniem do szkoły, pobieraniem dodatkowych lekcji itp., co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia związanych z tym wydatków.

W przedmiotowej sprawie ostatnie alimenty na małoletniego w kwocie 350 zł zostały zasądzone wyrokiem Sądu Rejonowego w Pińczowie z dnia 19 listopada 2012 r. Od tego czasu minęły ponad 3 lata i niewątpliwie wzrosły potrzeby powoda który ma już 6 lat, rozpoczął naukę w szkole podstawowej co podnosi koszty związane z jego utrzymaniem,

jako że doszły wydatki na zakup pomocy szkolnych, specjalnego mundurku. Nie ulega także wątpliwości, że nastąpił pewien wzrost nakładów finansowych na utrzymanie powoda związany ze wzrostem cen produktów, a także większe potrzeby powoda związane są z jego wzrostem, nauką i koniecznością leczenia stomatologicznego. Wskazać tutaj tylko należy, że za leczenie i leki matka powoda nie ponosi żadnych wydatków a za wizyty płaci tylko kiedy jest w Polsce.

W ocenie Sądu miesięczne koszty związane z utrzymaniem powoda wynoszą ok. 500 funtów. Same wydatki związane z zakupem środków czystości i żywności wynoszą ok. 300-400 funtów. Do tego należy doliczyć koszty związane w opłatą dla opiekunki 100 funtów oraz koszty zakupu pomocy naukowych, ubrań czy składek szkolnych. Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd podwyższył alimenty należne małoletniemu powodowi do kwoty 450 zł w pozostałym zakresie oddalając powództwo jako zbyt wygórowane. W przekonaniu Sądu kwota ta pozwoli na zaspokojenie niezbędnych potrzeb powoda związanych z jego wyżywieniem, leczeniem, ubraniem, nauką i rozrywką. Wprawdzie matka powoda realizuje swój obowiązek alimentacyjny częściowo poprzez osobiste starania o wychowanie syna, troszczy się o niego, pielęgnuje i zabiega o poprawę stanu zdrowia (art. 135 § 2 k.r.o.), jednakże biorąc pod uwagę, że pracuje w ocenie Sądu także powinna partycypować w kosztach jego utrzymania. Ponadto P. K. pobiera zasiłki na syna i dofinansowania które znacząco powiększają jej dochód. Same zasiłki na dziecko wynoszą 385,40 funtów (20,50 x 4 + 237,40 + 16,50 x 4). Matka powoda jest osobą młodą i zdrową, zatem winna podjąć prace w większym wymiarze godzin niż obecnie świadczy.

Wskazana powyżej kwota jest adekwatna do potencjalnych możliwości płatniczych pozwanego P. W.. Ma on stałą pracę. Zarobki pozwanego nieznacznie wzrosły, gdyż obecnie zarabia 1418,18 zł a w 2012 r. 1400 zł. Obecnie pozwany ma problemy ze zdrowiem, nie jest także pewne czy pracodawca przedłuży z nim umowę.

W ocenie Sądu, zmiana stosunków od ostatniego ustalenia alimentów nie uzasadnia podwyższenia tego świadczenia do kwoty 650 zł i w tym zakresie powództwo zostało oddalone jako zbyt wygórowane. Jak już wspomniano, od daty ostatnio ustalonych alimentów minęło ponad trzy lata. W tym czasie zarobki pozwanego tylko nieznacznie wzrosły. Analiza wzrostu wydatków związanych z leczeniem powoda i kosztami jego utrzymania prowadzi do wniosku, że zwiększenie alimentów na jego rzecz o kwotę 100 zł będzie odpowiadało dyspozycji art. 138 k.r.o. P. K. koszty związane z utrzymaniem syna oszacowała na kwotę ok. 500 funtów. Przy uwzględnieniu zasiłków jakie otrzymuje na syna, kwota zasądzonych alimentów pozwoli na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb powoda, w pozostałej części koszty te powinna pokryć matka powoda na której także ciąży obowiązek alimentacyjny.

Na zasadzie art. 102 k.p.c. Sąd odstąpił od obciążenia powoda T. W. kosztami sądowymi od oddalonej części powództwa, albowiem nie ma żadnego majątku ani oszczędności.

Konsekwencją częściowego uwzględnienia powództwa było pobranie od pozwanego P. W. jako od strony przegrywającej sprawę (art. 98 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 391 §1 k.p.c.) na rzecz Skarbu Państwa kwoty 60 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, od której powód na mocy art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych był zwolniony i 6 zł za klauzulę wykonalności. Opłata ta stanowi, na podstawie art. 13 cytowanej wyżej ustawy 5% wartości przedmiotu sporu, która w niniejszej sprawie wynosiła 1200 zł. Alimenty podwyższono bowiem o 100 zł, a więc kwotę tę należało pomnożyć przez 12 miesięcy (art. 22 k.p.c.).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. w oparciu o zasadę ich stosunkowego zniesienia z uwagi na częściowe uwzględnienie żądania pozwu. Pozwany uległ w nieznacznej części, gdyż żądanie zostało uwzględnione w 1/3 części (powód domagał się podwyższenia alimentów o 300 zł a Sąd podwyższył o 100 zł).

Wyrokowi w pkt I, zgodnie z dyspozycją art. 333 § 1 pkt. 1 k.p.c., nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

Zarządzenia:

1. Odnotować uzasadnienie;
2. Odpis uzasadnienia z wyrokiem doręczyć pełnomocnikowi powoda adw. M. Ś.;

3. Kalendarz 14 dni.

J. dnia 5 stycznia 2016 r.